

יד ע"ב-טו ע"א. חותמות הנסכים

לחלק מהקורבנות בבית המקדש היה צריך המקריב להוסיף נסכים (יין, שמן, וסולת), ומכיוון שצריך להכניס על טהרת הקודש ולא שמכו על טהרת המקריבים, קבעו חכמים שהנסכים נרכשים בבית המקדש. כך היו עושים: המקריב בהגיעו לבית המקדש רוכש בכסף נסכים כפי הראוי לקורבנו, מיוחנן, הממונה על החותמות. יוחנן בתמורה לכסף היה מביא לו "חותם" – קלף שחתום עליו סוג הנסכים שרכש (בנוסף היה רשום על הקלף גם שם היום, שם השבוע בחודש, שם החודש והמשמר שעבד באותו שבוע, כדו: ביום ראשון לשבוע הראשון לחודש ניסן, במשמרת של הכהנים – כדי שהרמאים לא יוכלו למצוא "חותם" שאבד לאדם אחר ולהשתמש בו). המקריב היה ניגש לאחייה, הממונה על הנסכים, מגיש את החותם ומקבל נסכים כפי הרשום בחותם (בערב היו יוחנן ואחייה מתחשבים, אחייה היה מציג את החותמות שקיבל, ותמורתן היה יוחנן משלם לו. במידה וישנה אי התאמה בין מספר החותמות לסכום כסף בקופתו של יוחנן, במידה של חוסר – יוחנן היה משלם את ההפרש מביתו, במידה של יתר – המעות העודפות להקדש, שיד ההקדש על העליונה).

חותם לת"ק	חותם לבן עזאי	כמות נסכים שעליה שילם	משמש ל	הוכחה מהכתוב
עגל	עגל	3 עשורונים סולת 1/2 ההין יין ושמן	נסכי בקר גדולים וקטנים זכרים ונקבות	"וְכִי תַעֲשֶׂה בֶן בֶּקָר עֹלָה או זָבַח לְפֶלֶא נֶדֶר או שְׁלָמִים לַיהוָה. וְהַקְרִיב עַל בֶּן הַבֶּקָר מִנְחָה סֹלֶת שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינִים בְּלוֹל בְּשֶׁמֶן חֲצֵי הַהֵינִי. וְיֵינִי תַקְרִיב לְנִסְךְ חֲצֵי הַהֵינִי אִשָּׁה רֵיחַ נִיחַח לַיהוָה... כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְשׁוֹר הָאֶחָד" (במדבר טו, ח-יא), משמע שלא חילקו בשור בין עגל לבין שור (ולא כפי שבכבשים חילקו בין כבש בן שנה לאייל בן יותר משנה).
זכר (בארמית)	דכר (זכר בארמית)	2 עשורונים סולת 1/3 ההין יין ושמן	נסכי האייל (כבש בן למעלה משנה) גדולים	"או לְאֵיל תַעֲשֶׂה מִנְחָה סֹלֶת שְׁנַי עֶשְׂרִינִים בְּלוֹלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשִׁית הַהֵינִי. וְיֵינִי לְנִסְךְ שְׁלֹשִׁית הַהֵינִי תַקְרִיב רֵיחַ נִיחַח לַיהוָה... או לְאֵיל הָאֶחָד" (במדבר טו, ו-ז. יא), משמע שלא חילקו בין אייל בן שנתיים לאייל בן שלוש (ולא כפי שחילקו בכבשים בין שנה לשנתיים).
גדי	גדי	1 עשורון סולת 1/4 ההין יין ושמן (= 3 לוגין)	נסכי הצאן (כבש ועז) גדולים וקטנים (בעיזים, אך בכבשים רוכש "אייל") זכרים ונקבות (ואף רחלות)	"וְהַקְרִיב הַמַּקְרִיב קֶרְבָּנוֹ לַיהוָה מִנְחָה סֹלֶת עֶשְׂרוֹן בְּלוֹל בְּרֵבִיעִית הַהֵינִי שֶׁמֶן. וְיֵינִי לְנִסְךְ רֵבִיעִית הַהֵינִי תַעֲשֶׂה עַל הָעֹלָה או לְזָבַח לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד... או לְשֶׂה בְּכֶבֶשִׁים או בְּעִזִּים" (במדבר טו, ד-ה. יא), משמע שלא חילקו בין נקבה קטנה לנקבה גדולה, ולא חילקו בעיזים בין גדי לתייש (ולא כפי שחילקו בכבשים בין שנה לשנתיים).
מביא חותם "גדי", ולוג שמן מביתו)	חוטא דל	1 עשורון סולת 1/4 ההין יין ושמן (= 3 לוגין) + לוג שמן.	נסכי בהמת אשם (מביא חטאת ועולה מהעופות שאינם טעונים נסכים) מצורע עני (כחותם "גדי", והוספת לוג שמן לבהונות ולתנוך. סך הכל הוא רוכש 4 לוגין שמן).	"וְאִם דָּל הוּא וְאֵין יָדוֹ מִשְׁגָּת וְלָקַח כֶּבֶשׂ אֶחָד אֲשֶׁם לְתַנּוּפָה לְכַפֵּר עָלָיו וְעֶשְׂרוֹן סֹלֶת אֶחָד בְּלוֹל בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה וְלֹג שֶׁמֶן. וְשְׁתֵּי תְרִים או שְׁנַי בְּנֵי יוֹנָה אֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יָדוֹ וְהָיָה אֶחָד חֲטָאת וְהָאֶחָד עֹלָה" (ויקרא יד, כא)
חוטא	חוטא עשיר	3 עשורון סולת 3/4 ההין יין ושמן (= 7.5 לוגין) + לוג שמן.	נסכי שלוש בהמות של מצורע: חטאת, אשם ועולה (כשלוש פעמים חותם "גדי", והוספת לוג שמן לבהונות ולתנוך. סך הכל הוא רוכש 10 לוגין שמן).	"זֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמְצָרַע בְּיוֹם טְהָרָתוֹ... וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנַי כֶּבֶשִׁים תְּמִימִים וְכֶבֶשׂה אֶחָת בֵּת שְׁנַתָּה תְּמִימָה וְשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוֹלָה בְּשֶׁמֶן וְלֹג אֶחָד שֶׁמֶן" (ויקרא יד, א.י).